

U honorowanie wybitnego naukowca przez Politechnikę Warszawską

Jeden z najznamienitszych absolwentów Politechniki Warszawskiej, profesor Mieczysław Grzegorz Bekker (1905-1989), zostanie niebawem uhonorowany przez jego macierzystą uczelnię.

W październiku 2022 roku Senat Politechniki Warszawskiej podjął decyzję dotyczącą umieszczenia w Gmachu Głównym PW popiersia profesora Mieczysława G. Bekkera. W ten sposób dołączy on do wyjątkowego, nielicznego grona wybitnych absolwentów już wcześniej wyróżnionych w ten sposób przez uczelnię.

M. G. Bekker po ukończeniu studiów był także pracownikiem Politechniki Warszawskiej. Właśnie wtedy rozpoczął swoje pionierskie badania dotyczące poruszania się pojazdów po bezdrożach, co – jak się później okazało – doprowadziło do zapisania jego osoby złotymi zgłoskami w historii światowej nauki i techniki.

Kim właściwie był Mieczysław G. Bekker? To nazwisko na początku mówi niewiele. Znamienne jest to, że większość z nas nigdy o nim nie słyszała i wielu będzie zaskoczonych, dowiadując się kim naprawdę był i czego dokonał w swoim życiu zawodowym. Po szczegóły odsyłamy do załączonej krótkiej noty biograficznej, do zapoznania z którą gorąco zachęcamy. W tym miejscu warto jednak przywołać najważniejsze fakty z życia człowieka, który pomógł ludzkości zdobyć... Księżyc.

Profesor Mieczysław Grzegorz Bekker znany jest bowiem w świecie przede wszystkim jako konstruktor pojazdu księżycowego LRV (Lunar Rover Vehicle). Pojazd ten, będący ukoronowaniem jego kariery zawodowej, był wykorzystywany przez astronautów w lotach programu kosmicznego NASA podczas trzech wypraw misji Apollo 15/16/17.

Eksploracja srebrnego globu nie byłaby jednak możliwa, gdyby nie jego wcześniejsze prace, które stworzyły podwaliny pod dziedzinę nauki nazywaną dziś terramechaniką – często określa się M. G. Bekkera mianem „ojca” tej dziedziny nauki. Był autorem najważniejszych książkowych opracowań naukowych w tym zakresie, w których zawarł jej fundamenty teoretyczne. Ale Bekker nie ograniczał się wyłącznie do teorii – był także (a może przede wszystkim) prawdziwym inżynierem i konstruktorem – swoje idee wcielał w życie, czego rezultatem było wiele wspaniałych wynalazków. Lista osiągnięć Profesora jest naprawdę imponująca, a zestaw otrzymanych tytułów i odznaczeń jest długi i godny pozazdroszczenia.

Dlaczego, pomimo tak wielkich zasług dla świata nauki i techniki, Bekker jest dziś bardziej znany na Zachodzie niż w kraju? Podjęte w latach 80-tych XX wieku próby nadania mu tytułu doktora honoris causa przez polskie uczelnie nie odniosły skutku. W ówczesnych realiach politycznych, jeśli ktoś pracował w Kanadzie i USA, dodatkowo w wojskowym mundurze oficera, nie miał na to żadnych szans. Otrzymał natomiast takie tytuły od trzech uczelni zagranicznych. Kiedy wszystko się zmieniło Jego nie było już wśród nas – zmarł w 1989 r. – w roku wielkich zmian w Ojczyźnie, których niestety nie doczekał.

Dziś, po wielu latach starań możemy z dumą stwierdzić, że jesteśmy o krok od tego, by doprowadzić proces godnego uhonorowania Profesora do szczęśliwego finału. Możemy wreszcie umieścić popiersie M. G. Bekkera, pośród postaci najwybitniejszych absolwentów Politechniki Warszawskiej.

Upamiętnienie Profesora jest rezultatem inicjatywy Politechniki Warszawskiej, funkcjonującej pod nazwą „Projekt Bekker”. Społeczność akademicka skupiona wokół projektu podejmuje szereg działań, ukierunkowanych na popularyzowanie wiedzy o tym niemal nie znanym w Polsce, a cenionym na świecie naukowcu. Komitetowi Honorowemu projektu przewodniczy Jego Magnificencja Rektor Politechniki Warszawskiej.

Celem towarzyszącym odsłonięciu popiersia jest także wydanie monografii, w której napiszemy o życiu i osiągnięciach Mieczysława Bekkera, zapisując w ten sposób trwale jego postać w pamięci naszej i przyszłych pokoleń.

Jesteśmy przekonani, że to, co się wydarzy w najbliższym czasie wokół osoby profesora Bekkera, zainteresuje wiele osób i organizacji.

Do realizacji zaplanowanego przedsięwzięcia, jakim jest wykonanie popiersia i wydanie okolicznościowej książki, potrzebne są jednak znaczne nakłady finansowe. Zdajemy sobie sprawę, że w warunkach obecnego kryzysu nie jest to łatwe. Szukamy więc wsparcia.

Fundacja Politechniki Warszawskiej, która patronuje „Projektowi Bekker”, gromadzi fundusze na realizację tego przedsięwzięcia. Przyjmujemy zarówno darowizny, jak i przekazy w innej uzgodnionej z potencjalnymi sponsorami formie. Wpłaty można kierować na konto Fundacji Politechniki Warszawskiej dedykowane dla „Projekt Bekker”:

Bank Pekao S.A.

Nr rachunku: **05 1240 6003 1111 0011 2061 1606**

Nasze dane kontaktowe znajdują się poniżej – w przypadku chęci wsparcia naszych wysiłków, z przyjemnością odpowiemy na wszelkie pytania. Możemy także indywidualnie ustalić warunki dotyczące szeroko rozumianego sponsorowania projektu.

Oczywiście będziemy starali się prowadzić szeroko zakrojoną kampanię informacyjną, jednakże nie ulega wątpliwości, że moc każdego działania jest tym większa, im więcej osób jest w nie zaangażowanych. Wiemy również, że szanse doprowadzenia do końca projektu rosną wraz z jego nagłośnieniem i przekonaniem do niego jak największej liczby osób. Będziemy więc wdzięczni za pomoc w rozpowszechnieniu niniejszej informacji wśród osób potencjalnie zainteresowanych wsparciem naszych działań.

Z góry bardzo dziękujemy za ewentualną współpracę i pomoc.

Dr inż. Andrzej Selenta
Koordynator programu „Projekt Bekker”

kontakt mailowy: projekt.bekker.simr@pw.edu.pl
ansel_pl@o2.pl
telefon: +48 602 315 199